

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 378/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. F., Š., zastúpeného advokátom JUDr. R. F., N., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 7 So/169/2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. F. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. októbra 2008 doručená sťažnosť Ing. D. F. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 So/169/2007.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza, že sa „... odvolaním... voči rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre... zo dňa 28. 05. 2007 domáhal zrušenia rozhodnutia Krajského súdu...

Spis bol Najvyššiemu súdu ako odvolaciemu súdu doručený dňa 27. 08. 2007. Následne Najvyšší súd nevykonal vo veci žiadne úkony až do rozhodnutia, ktoré bolo dňa 17. 07. 2008, teda takmer 1 rok.“

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... postupom Najvyššieho súdu... v konaní vedenom pod sp. zn. 7 So/169/2007 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi... priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk..., ktoré je Najvyšší súd... povinný zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Najvyšší súd... je povinný uhradiť sťažovateľovi... trovy konania...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na verejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade najvyššieho súdu) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vo vzťahu k postupu najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 So/169/2007.

Najvyšší súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 7 So/169/2007 zo 17. júla 2008, ktorý bol nepochybne doručený sťažovateľovi ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, lebo ho priložil ako fotokópiu k sťažnosti.

Ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania zo sťažnosti zistil, že rozhodnutie najvyššieho súdu o opravnom prostriedku sťažovateľa bolo spolu so spisom vrátené Krajskému súdu v Nitre 25. júla 2008.

Vydaním druhostupňového rozhodnutia a jeho doručením Krajskému súdu v Nitre vykonal najvyšší súd všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa. Ďalšie úkony alebo postupy už najvyšší súd nemohol vykonávať, a preto možno posudzovať záležitosť so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha najvyššieho súdu pri odstraňovaní právnej neistoty sťažovateľa skončila rozhodnutím vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Vo veci samej už najvyšší súd po doručení sťažnosti ústavnému súdu nemohol konať, pretože spis sa v tom čase nachádzal už na Krajskom súde v Nitre.

Ústavný súd vychádzal aj zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádza alebo porušenie v tom čase ešte trvá (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Sťažovateľ namietal prieťahy v konaní najvyššieho súdu, ktorý vo veci samej v okamihu podania sťažnosti už nekonal.

Z uvedeného vyplýva, že najvyšší súd v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (6. októbra 2008) už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať sťažovateľom označené základné právo.

Napokon ústavný súd zistil, že spis sa nachádzal na najvyššom súde od 27. júla 2007 do 25. júla 2008. Doterajšia dĺžka konania vedeného najvyšším súdom (necelých 12 mesiacov) spolu s charakterom veci (preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu) zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené najvyšším súdom pod sp. zn. 7 So/169/2007 bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými prieťahmi, a nepostačuje na prijatie záveru, že by uvedené prieťahy dosahovali takú intenzitu, že by ich bolo možné označiť za zbytočné.

Tento stav viedol ústavný súd so zreteľom na podstatu a účel základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov k záveru, že sťažnosť podaná proti najvyššiemu súdu je zjavne neopodstatnená, preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní dôvodu odmietol (podobne napr. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 1/05, II. ÚS 24/06).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v návrhu na rozhodnutie (petite sťažnosti) nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2008